

Szárnya alatt szent oltár

Ó, hajnal, hajnal,
szép piros hajnal,
kibe Mária nyugovélt,
Úr tőle született,
pokol tőle töretett.
Eleven ostya, Úristen,
néked ajánlom lelkemet,
fekete földnek testemet,
tűled várom örök üdvösségemet.
Ó, sátán, sátán,
ne kísértgess,
mert van nekem fejem,
fejem az Úr Jézus Krisztus.
Három angyalom van.
Egyik őriz,
másik vigyáz,
harmadik a lelkem várja.
Égbe van egy kis madár,
de nem madár, szárnyas angyal,
szárnya alatt szent oltár,
szent oltárba Benedik,
Benedikbe kinyílt rózsza.
Kakasok szólnak,
Máriát kiáltanak.
Kelj föl, kelj föl szép Szűz Mária,
viszik az áratlanbéli Jézust.
Keresztfára feszítik,
három szeggel szegezik,
ólomtányérra tetetik,
Isten elébe vitetik.
Sem szólt, sem felelt,
aki ezt az imádságot este-reggel
elmondja,
lét halálos büntül megmenekedik.
Uram-Jézuskám légy velünk! Amen.

(Kigyópuszta, 1979. ápr. 22.)

Az édesapámtól tanultam. Nagy Andrásnak hitták. Én nem jártam iskolába. Az a csuda, hogy így ismerem a pénzt. Hát háború alatt lettem volna iskolás. Haton voltunk. Két gyerek meg négy lány. Én meg az én néném, ez a kettő nem járt iskolába, a többi járt.